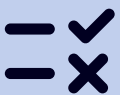

Este prețul cel mai mic o problemă reală în achizițiile publice?

Un subiect frecvent discutat în spațiul public este modul în care autoritățile publice selectează oferta câștigătoare în achizițiile publice. Dilema este când și cum se aplică „cel mai mic preț” sau „cel mai bun raport calitate-preț”?

În opinia publică, prețul cel mai mic în achizițiile publice este adesea asociat cu o calitate inferioară. În realitate, o calitate redusă a bunurilor, serviciilor sau lucrărilor procurate nu este determinată de criteriul „prețul cel mai scăzut”.

O achiziție publică presupune setarea unor cerințe de calificare și selecție, standarde de calitate, precum și cerințe prevăzute în caietul de sarcini (funcționare, siguranță, performanță a bunurilor, serviciilor, lucrărilor).

Criteriul de atribuire (prețul cel mai mic, raport calitate-preț) este aplicat la etapa de evaluare a ofertelor, iar o ofertă care nu corespunde cerințelor autorității din documentația de atribuire nu poate fi declarată câștigătoare indiferent de prețul oferit.

Pentru a selecta oferta cea mai avantajoasă, autoritățile au dreptul să aplice unul dintre cele 4 criterii prevăzute în legislație:

prețul cel mai scăzut;

cel mai bun raport calitate-preț;

costul cel mai scăzut;

cel mai bun raport calitate-cost.

IMPORTANT

O ofertă nu poate fi declarată câștigătoare dacă nu îndeplinește 2 condiții obligatorii:

1.

- 1. bunurile, serviciile sau lucrările** (propunerea tehnică) corespund cerințelor din caietul de sarcini
- 2. ofertantul corespunde tuturor cerințelor de calificare și selecție** din documentația de atribuire

2.

Criteriul de atribuire (prețul cel mai mic) se aplică după calificarea ofertei și corespunderea acesteia cu cerințele din caietul de sarcini.

Exemplu: Achiziția serviciilor de curățenie

O autoritate publică lansează o licitație pentru servicii de curățenie cu valoarea estimată de 2.000.000 lei, cu aplicarea criteriului „prețul cel mai scăzut”.

Documentația de atribuire prevede:

- produse de curățenie cu etichetă ecologică, fără substanțe toxice periculoase;
- personal instruit;
- frecvența zilnică a curățeniei;
- certificat de calitate ISO 9001 sau echivalent.

Doi operatori economici depun oferte:

Ofertant A

Preț oferit: 1.850.000 lei. Propunerea tehnică: îndeplinește toate cerințele cu excepția produselor de curățenie standard, care sunt fără etichetă ecologică;

Ofertant B

Preț oferit: 1.900.000 lei. Propunerea tehnică: îndeplinește toate cerințele

Evaluarea ofertelor: Deși în cadrul licitației a fost aplicat criteriul „prețul cel mai mic”, totuși, **oferta A** care are prețul cel mai mic, este respinsă pentru că nu se califică conform cerințelor. Iar, **oferta B**, care are un preț mai mare, este selectată câștigătoare. Respectiv, cel mai mic preț este cuplat cu îndeplinirea obligatorie a cerințelor din documentație și implicit, din caietul de sarcini.

Concluzie

În concluzie, dacă la o achiziție este aplicat criteriul „prețul cel mai scăzut, iar oferta care are prețul cel mai mic nu întrunește cel puțin una din cerințe, aceasta urmează a fi obligatoriu respinsă. Prin exemplul de mai sus, demontăm mitul prețului cel mai mic care nu înseamnă întotdeauna cea mai ieftină ofertă și cea mai slabă calitate.

Calitatea bunurilor, serviciilor și lucrărilor procurate de autoritățile publice depinde de monitorizarea executării corespunzătoare a contractelor (calitate, cantitate, termene de livrare sau executare). În situația în care o companie nu asigură calitatea conform prevederilor contractuale, autoritatea publică poate rezoluționa contractul, aplica penalități și reține, dacă a fost prevăzută, garanția de bună execuție.